

[Olav Olsen.]

Handelsminister, det her drejer sig om, men jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til at omtale det, da det ogsaa berører dette Lovforslag meget stærkt. Det er en Sag, som vedrører Østsjællands Elektricitetsselskab, som i Krigstiden og maaske efter Krigstiden fik Kontrakt om at forsyne nogle Skibsværfter ved Køge med Elektricitet — jeg ved ikke nøje, hvor de ligger, men da det er Skibsværfter, er der Grund til at antage, at de ligger ved Køge Havn. Jeg er ikke klar over, om det er Andels- eller Aktieselskaber, men det er noget nær det samme. Jeg kender altsaa ikke noget til denne Sags Forhistorie eller dette Værk. De klager over, og med Rette, at den højtærede Trafikminister har beskyttet det Monopol, som Køge Elektricitetsværk havde tiltaget sig overfor Forbrugerne dernede. Jeg tænker, Skibsværfterne staaende i 1924 eller 1925. Der havde man altsaa sine Højspændingsledninger staaende ned til Skibsværfterne, og da der saa var gaaet nogen Tid, og der blev rejst en anden Virksomhed i Lokalerne, og man søgte at faa Kontrakt med Østsjællands Elektricitetsværk om Levering, skred Køge Elektricitetsværk ind derimod og fik ved en Højesteretsdom Elektricitetsværket tvunget til at fjerne Ledningerne. Saa søgte Østsjællands Højspændingsværk om Tilladelse til, i Lighed med hvad der sker mange andre Steder i Landet, at lægge en Ledning gennem Køge Bys Omraade paa Statsbanernes Grund, saaledes at man kunde opretholde den Kontrakt med de nye Selskaber, der var kommet, og denne Kontrakt fik man oprettet med Statsbanernes 2det Distrikt, saaledes at man havde det hele i Orden og maaske ogsaa kunde levere Elektricitet til Stationen. Men da denne Kontrakt skulde underskrives, var der Vanskeligheder, det kunde ikke lade sig gøre. Det viste sig, at Køge Elektricitetsværk — det er vist et delvis privat Selskab — søgte at faa denne Godkendelse nægtet, og det lykkedes for dem, saaledes at det andet Selskab ikke har været i Stand til at levere Elektricitet ifølge sin Kontrakt ned til de store Værker dér. Se, det er et Forhold, hvor man fra Ministeriets Side har beskyttet et Monopol. Jeg skal oplyse, at efter den Kontrakt, Sydøstsjællands Elektricitetsværk havde, kom disse Virksomheder til at betale for Elektricitet 6 400 Kr. om Aaret, og den Pris, de nu maa give ved Køge Elektricitetsværk, enten det saa er privat eller kommunalt, er 11 900 Kr. Selvfølgelig vil dette gøre sig gældende i Vareprisen, det er altsaa

noget, der virker direkte varefordyrende. Jeg forstaaer for Resten ikke, at man fra Køge Bys Side, en By, som dog ikke er større, end at den maa have en vis Forbindelse med sit Opland, i den Grad ignorerer Landbrugets Storvirksomheder, at man tvinger dem til at bruge den monopoliserede og dyre Elektricitet i Stedet for den billige, de kan faa fra Højspændingen, og jeg har set, at Elektricitetsværket er støttet af alle Landbrugets Foreninger, som har til Huse i Køge. Jeg beklager meget, at den højtærede Trafikminister her er gaaet ind for at beskytte Privatinteresser, som netop er af monopolagtig Karakter og har bevirket, at Varepriserne er blevet saa meget dyrere, og jeg vil gerne bede den højtærede Trafikminister svare paa, hvorledes det forholder sig med denne Sag. Jeg spurgte om det ved det foreliggende Lovforslags Behandling i Fjor, men fik intet Svar. Nu har jeg spurgt lidt mere udførligt i Aar i det Haab, at jeg saa kan faa et Svar.

Naar jeg har nævnt disse to Monopolselskaber, er det kun som Eksempel. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at der ogsaa er andre Steder her i Landet, hvor Monopoler gør sig gældende og beskyttes af det nuværende Ministerium, Monopoler, hvorved Forbrugerne udbyttes urimeligt, og jeg beder den højtærede Handelsminister være opmærksom paa disse Forhold, for de kan ændres, uanset om vi har denne Lov.

Saa vil jeg gerne bede om den højtærede Formands Tilladelse til at berøre Toldloven paa et andet Punkt, der staaer i nøje Forbindelse med det, jeg her taler om. — Jeg beklager, at jeg ikke er i Stand til helt at lade være at nævne Toldloven, men jeg skal gøre det ganske kort. Det angaar vor Ølindustri. Nu ved jeg ikke, om der ogsaa indenfor denne er Truster eller Prisaftaler, men jeg ved, at Ølprisen her i Landet er urimelig høj. Prisen paa Øl er den samme nu, som da Byg kostede nogle og tyve Kroner. Nu ved jeg nok, at der er kommet en lille Ekstraskat paa Øllet ved Restaurationskattens Bortfald i Fjor, men det er meget lidt. I Aar kan man købe Byg til Ølbrygning til 11—12 Kr. Man skulde synes, at naar Raavarerne falder til det halve, maatte det færdige Produkt ogsaa falde. Selv om man kan sige om Øl, som man kan sige om Spiritus, at det er noget, man kan lade være med at nyde, saa vil jeg dog sige, at man kan godt være en god Borger, selv om man drikker en Øl, og det er urimeligt, at man skal brandskattes paa den Maade. Uden at have nøje Kendskab til det og uden at turde prøve at bevise det siger